

Korupční kauza v justici

Obviněnými jsou soudce i koncipient s konexemi v podsvětí.

PRAHA – 28. 2. 2013 Korupční kauza, kterou v minulém týdnu začali rozplétat detektivové z ÚOOZ, zná již téměř všechny své hlavní aktéry. Obvinění si vyslechl soudce pražského městského soudu Ondřej Havlín, státní zástupce František Fiala, advokát Karel Matějka a také koncipient Boris Štefl, který měl vazby na zavražděného krále podsvětí Františka Mrázka.

„Mohu potvrdit, že ve čtvrtek s mým předchozím souhlasem zadrželi příslušníci Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu celkem 7 osob,“ řekla minulý pátek médiím vrchní státní zástupkyně Lenka Bradáčová. Prakticky okamžitě se na veřejnost dostalo jméno soudce Havlína, v průběhu týdne pak přibývala další.

Havlín, který jako jediný z obviněných zůstává ve vazbě, si přitom lavici obžalovaných vyzkoušel již dříve. V roce 2010 na něj bývalý ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil podal kárnou žalobu kvůli podezření, že se Havlín pokoušel ovlivňovat proces s Janem Harangozzem, jedním z obviněných v kauze Berka. Harangozzo byl před soudem kvůli jízdě v opilosti. Soudci tehdy Havlína potrestali pouhým snížením platu.

Havlínova kariéra se však neomezovala pouze na justici. Pod ministrem Janem Kavanem soudce působil také jako velvyslanec v Chorvatsku a Bulharsku. Jeho diplomatické angažmá

ale skončilo fiaskem. Bulhaři si například stěžovali, že při oficiální recepci urážel jejich zemi nebo že na hranicích přejel nohu celníkovi.

Cestu zpátky do taláru, proti které se tehdy jeho nadřízení stavěli, si Havlín v roce 2002 vymohl žalobami a soud mu dokonce musel vyplatit ušlou mzdu.

Ze čtvrtého obviněného, neznámého pražského advokátního koncipienta Borise Štefla, se vyklubala dosud nejzajímavější postava celé kauzy. Štefl v devadesátých letech působil jako ředitel inspekce ministerstva vnitra a už tehdy měl být prodlouženou rukou mafiána Františka Mrázka. V listopadu 1992 byl kvůli nevydařenému policejnímu zásahu na Velké Pardubické postaven mimo službu.

Vzápětí se Štefl stal jednatelem realitní společnosti Pentagos, kterou o dva roky později vlastnil Mrázkův blízký přítel Miroslav Provod. S Provodem se však setkal i jinde.

Obviněný koncipient totiž působil

také ve správních radě nadace Interpo, kterou Provod společně s Mrázkem a zpěvákem Karlem Gottomem zakládal. Interpo (nadace pro pomoc dětem, jejichž rodič zemřel při výkonu služby u policie) mělo být Mrázkovým prostředkem, jak si pomocí Gottovy tváře zavázat policii a udržet si v ní styky.

Dalšími obviněnými v kauze jsou státní zástupce František Fiala, známý především kvůli procesu s řidičem tramvaje, který při nehodě na pražském Karlově náměstí zabil dva lidi, a pražský advokát Karel Matějka. Tožnost dalších dvou obviněných, kteří se pohybovali mimo justici, není známa.

Obvinění by se podle všeho měla týkat především rozsudků v dopravních kauzách. Podle informací týdeníku Respekt měla Havlínova skupina pomáhat řidičům proti odebrání řidičského průkazu. Aby se celá věc nedostala k soudu vyšší instance, byla nutná spolupráce obhájce, soudce i státního zástupce. **KAREL HRUBEŠ**

Papež Benedikt XVI. se rozloučil s věřícími na Svatopetrském náměstí

Foto AP

Provokativní reklamy Čechům nevadí

Inzertní trh v Česku se mění. Vliv na to mají především sociální sítě. Lidé, kteří je pravidelně používají, věnují více času internetu než televizi. Na tiskové konferenci to v úterý uvedla agentura ppm factum, která se pravidelně věnuje výzkumu vnímání reklamy v Česku.

Největší účinek má reklama přímo v obchodech. Klasické letáky oceňuje především starší generace a ti, kteří

nemají přístup k internetu. Naopak komerční televize jsou médiem, kde se Češi s inzertami setkávají nechtějí. Lidé si však reklamy všimají nejvíce právě zde.

Velice liberálně se staví česká společnost k marketingovému využití kontroverzních témat, jako je alkohol nebo sex. Od zbytku světa se lišíme především tolerancí erotiky v reklamách. Za posledních dva roky se názor populace

na tento typ téměř vůbec nezměnil a její zákaz podporuje jen 7 % Čechů. Za zmínku také stojí, že navzdory loňské metylalkoholové kauze lidem nevadí reklamy na alkohol.

Nákup na základě reklamy přiznává polovina české populace. Vyšší ovlivnění inzercí přiznávají ženy, uživatelé sociálních sítí a lidé ve věku 30 až 40 let.

ROSTA SIKORA

Nový občanský zákoník vláda neodložila

Kabinet Petra Nečase na středečním jednání neschválil odložení účinnosti nového občanského zákoníku. Na tři tisíce paragrafů týkajících se podnikání, dědického práva, ochrany spotřebitele nebo předpisů ve školství se tak změní k novému roku.

Odložení účinnosti kodexu alespoň o dva roky již dříve prosazovala ČSSD. Chtěla tak předejít „zmatku a chaosu“. Nejnověji se vláda tématem zabývala, protože ministr Kalousek prohlásil, že nestihne zavést jednotné

inkasní místo. Ministr spravedlnosti Pavel Blažek na včerejší tiskové konferenci prohlásil, že obavy o komplikace spojené s ročním zpožděním inkasního místa jsou liché. Podle něj na uplatňování zákoníku vůbec nebude mít vliv.

Proti odložení se vyjádřil i nastupující prezident Zeman, který svůj postoj ve středu vysvětlil takto: „Po debatě s právníky mi bylo vysvětleno, že hlavním důvodem odložení občanského zákoníku je to, že soudci, případně ad-

vokáti, se nechtějí učit nový občanský zákoník. A jediný způsob, jak je k tomu přimět je, aby ten občanský zákoník byl přijat.“

Nový občanský zákoník nahradí stávající, který platil padesát let. Bude s ním nutné sladit také občanský soudní řád. Ministerstvo spravedlnosti se zde hodlá inspirovat již fungujícím systémem v Rakousku nebo Německu.

VERONIKA NOVÁKOVÁ

Khanova škola otevře českým dětem svět virtuální výuky

Do České republiky přichází vzdělávací projekt, který pomůže žákům lépe porozumět probírané látce a procvičovat si konkrétní příklady podle vlastního tempa. Prostřednictvím krátkých počítačových videí si mohou zopakovat procenta nebo diferenciální rovnice. Zároveň budou na webu moci sledovat své pokroky.

„Khanova škola je založena na tom, že sdílí vzdělávací obsah mírumilovnou cestou. Proto je velmi dobrým doplňkem toho, co se dítě samo potřebuje doučit, ale také doplňkem pro rodiče,“ uvedl především na tiskové konferenci Jindřich Fryč, náměstek ministra školství, mládeže a tělovýchovy. Videá obsahují pouze virtuální černou tabuli, na kterou se přenáší rukopis, každý krok komentuje hlas, většinou Saši Rašilova. Portál v současnosti nabízí 353 videí.

Obsah se zaměřuje především na

matematiku a přírodní vědy, ale postupně budou přibývat i humanitní předměty. Khanova metoda je určena zejména vyšším ročníkům základních škol a středoškolákům. „Tento projekt je exemplárním příkladem toho, jak mohou technologie pozitivně ovlivňovat vzdělávání,“ konstatoval Ondřej Štefl, ředitel společnosti Scio, která se společně s českým Googlem rozhodla Khanovu akademii podpořit. Cílem je postupně přeložit celý vzdělávací obsah do češtiny.

Zakladatelem projektu je Američan Salman Khan, který původně doučoval své sestřence. Když však viděl, že jeho práce má úspěch, rozhodl se vytvořit výuková videa a umístit je na internet. Postupně je začaly využívat školy a v současné době jeho stránku navštěvuje téměř šest milionů uživatelů měsíčně.

ALICE ZOUBKOVÁ

U pražského městského soudu pokračuje proces s Bohumírem Ďuričkem, který v roce 2008 zastřelil podnikatele Václava Kočku mladšího. Kočkova přítelkyně Markéta Palečková Ďurička žaluje o deset milionů korun. Soud středečně projednával po necelé půlhodině odložil.

Ďuričko se v soudní síni omluvil vdově Editě Kočkové, poukázal však i na Kočkovu vinu. „Kdyby mě nenapadl, tak se to nestalo,“ prohlásil. Kočková vypovídala o vztahu svého muže a své někdejší

přítelkyně a Kočkovy milenkou Markétou Palečkovou. Ta po Ďuričkovi žádá desetimilionové odškodné.

Ďuričko se omluvil Kočkové, druhá rodina na odškodnění trvá

Polovinu pro jejich společného syna, tři miliony pro sebe a dva miliony pro své další dítě, které spolu s Kočkou vychovávali. Soudkyně Dagmar Stamišová doposud řešila, zda má Palečková nárok na jakékoli odškodnění. „Musím konstatovat, že zavražděný vedl dvě domácnosti,“ prohlásila.

Bohumíra Ďurička poslal soud v roce 2009 na

12,5 roku do vězení kvůli incidentu, který se stal v říjnu rok před tím. V pražské restauraci Monarch se po křtu knihy Jiřího Paroubka Kočka mladší a Ďuričko pohádali. Ďuričko pak z blízkosti třemi ranami Kočku usmrtil. Obviněný se hájil tím, že se pouze bránil. Střelba ale podle soudu nebyla přiměřenou obranou.

Ďuričkův advokát Michal Šalamoun po skončení jednání prohlásil, že žalobu bývalé Kočkovy

partnerky považuje za nesmyslnou. „Dostali 240 tisíc a nikdo z příbuzných nedostal více. Takže se nám zdá absurdní, aby soud přiznával nad rámec jakékoliv další odškodnění,“ uvedl.

Projednávání žaloby bylo odloženo, protože ke středečnímu soudu nedorazil svědek. Podle Šalamouna se také soudkyně nepodařilo zajistit všechny listinné důkazy, které s případem souvisejí. Další stání proběhne 29. května.

KLÁRA ZAMOUILOVÁ

Největší demonstrace proti komunismu od roku 1989

PRAHA – Na Staroměstském náměstí se ve výročí 25. února konala demonstrace organizovaná skupinou Komunisté ke kormidlu nepatří. Podle policie se na ní sešlo 500 lidí, organizátoři pak uvádějí až 1500 účastníků. Protestující nesli transparenty s nápisy jako „Hanba Ústí – první komouš hejtnem,“ nebo „1948 – 1989 My nezapomněli, vy asi ano!“

Protest zahájil citát z K. H. Borovského, v němž autor varuje před nebezpečím komunismu. Za viníky současné situace v krajích byli označeni

pasivní občané, kteří nešli k volbám a současná ČSSD, porušující Bohumínské usnesení. Platforma, která shromáždění svolala a sdružuje rozličné antikomunistické iniciativy, pak představila hlavní odpůrce nových krajských vlád – středoškolské a vysokoškolské studenty z Karlových Varů, Zlína, Českých Budějovic, Ústí nad Labem i odjinud.

Z pódia, lemovaného šibenicí a rudou klecí, symboly komunistické zvěle, pak po písničkářovi Zigim Horváthovi promluvil mluvčí studentských iniciativ Dominik Hořejší.

Zmínil dopolední setkání v Břevnovském klášteře, kterého se zúčastnil i ministr zahraničí Karel Schwarzenberg a tzv. Břevnovskou výzvu vládě ČR, která naléhá na premiéra Petra Nečase, aby podnikl kroky k zákazu KSČM, kterou autoři výzvy podle senátního nálezu z roku 2008 považují za protíústavní. Následně jeden z organizátorů demonstrace, Petr Marek, uvedl na pódiu bývalou gymnastku a zlatou olympioničku Věru Čáslavskou, která podpořila cíle demonstrace a přečetla vulgární anonym, který obdržela poté, co v prezidentské volbě veřejně vyjádřila svou podporu Karlu Schwarzenbergovi. Pak vypadl proud.

Jak bylo po chvíli demonstrantům sděleno, ochranka paláce přerušila dodávku elektriny a pohrozila jim přivoláním policie. To vyvolalo mezi demonstranty, lidmi většinou nad padesát let, směs pobavení a rozhořčení. Shromáždění chvíli skandovali „Nás nejde vypnout!“, než byla dodávka proudu obnovena z jiného zdroje.

Následně vystoupil Daniel Herman z Ústavu pro studium totalitních režimů, který upozornil na devastující ekonomické dopady komunistického režimu a varoval před komunistickou snahou ovlivňovat školství a zkruslovat historii. Po promluvě členů iniciativy „Kdyby kameny mohly mluvit“ a dalším vystoupení Věry Čáslavské a Zigiho Horvátha, se okolo osmé hodiny zhruba 200 lidí, kteří na setmělém náměstí vydrželi, vydalo k Lidovému domu. Tam předali petice z krajů, vyzývající sociální demokraty ke zrušení koalic s komunisty.

JAN PAROLEK

Nepodlehne společenské amnézii, znělo v předvečer výročí komunistického převratu

PRAHA – „Proč jsme tady? Protože my jsme kvůli komunistům zažili tak strašně špatný léta – tak strašně špatný léta jsme zažili, milá slečno...“ pravila starší paní v šedém kabátě a dlouze se zadívala na památník, který se tyčil před zhruba sto lidmi, kteří se v brzký mrazivý večer 24. února shromáždili na pražském Újezdu. Tradičně tu vzpomínali na oběti komunismu. Sedm soch Olbrama Zoubka stojících na masivním schodišti, každá ještě více zmrzačená než ta předchozí, symbolizují utrpení muklů, neboli lidí určených k likvidaci, jak byli političtí vězni nazýváni. Tematická hudba znějící z reproduktorů

a jemný sníl padající na bronzovou připomínku komunistického teroru vytváří atmosféru, která člověka uvnitř nenechává chladným.

„Kvůli komunistům jsme po osmačtyřicátém přišli o všechno,“ pokračuje paní v kabátě. Zmiňuje ztrátu majetku a možnosti studovat, ale z jejího hlasu vyrozumívám, že nejhůře celá ta léta nese ztrátu důstojnosti, o níž její rodinu režim připravil. K diskusi se připojuje pamětník onoho přelomového „Vítězného“ února: „Na ČVUT byl zorganizován protest a my, studenti, jsme se jako jediní v tehdejší Československu postavili na odpor.“ Jak jejich snažení dopadlo,

víme. Byli zbiti v Nerudově ulici příslušníky SNB...

U mikrofonu se postupně střídá několik osobností. Textař a spisovatel Michal Horáček, ředitel Ústavu pro studium totalitních režimů Daniel Herman nebo světlík biskup pražský Karel Herbst. Jejich vystoupení jsou proložena flétnovou hudbou, která tvoří dokonalou zvukovou kulisu k ponoření se do vlastních myšlenek, v nichž se vracíme ke slovům vyřčeným hosty. Pravda, láska, svoboda. Nezapomínejme na minulost, nepodlehne společenské amnézii...

NIKOLA KANDOUSSI

Všichni vědí, co byli komunisté zač, přesto je někdo volí

PRAHA – Před šedesáti pěti lety se v naší zemi chopili moci komunisté. Toto výročí si v pondělí 25. února připomněli i zúčastnění pietního shromáždění na Hradčanském náměstí, kterého se jako tradičně zúčastnil předseda Senátu Přemysl Sobotka. Právě zde byl tehdy veřejnou bezpečností zastaven brutálně zbit pochod desetitisíce studentů, mířících vyjádřit podporu prezidentu Benešovi.

U plakety připomínající hrdinství studentů vysokých škol se dopoledne sešla skupina přibližně padesáti lidí. Ve své úvodní řeči jim Sobotka poděkoval: „Jsem velice rád, že i letos jsem

zde v této úctyhodné společnosti těch, kteří přišli připomenout protidemokratický, komunistický převrat z února 1948.“ Srovnal také události minulé s nynějšími, když poukázal na protesty studentů v Jižních Čechách. Ti vystoupili proti komunistům na pozicích v zastupitelstvu.

Jiří Navrátil z Pražského akademického klubu 48 poznamenal, že v únoru 1948 prošly Prahou dva průvody vysokoškoláků. „Druhý průvod se pětadvacátého února už na Hrad nedostal a byl zastaven policií právě v těchto místech. Nikdo jiný krom členů KSČ takto výrazně nevystou-

pil.“ Čin tehdejších studentů tudíž zůstává inspirativní až do dnešní doby. Jako jediní z celé společnosti byli schopni už tehdy vytvořit organizovaný odpor, mezi všemi ostatními dokázali projevit a zastávat svůj názor.

„Všichni dnes vědí, co ten komunismus znamenal. A přesto se najdou lidé, kteří sáhnou po lístku pro komunistickou stranu a hodí ho do schránky,“ vyjádřil své znepokojení František Šedivý, místopředseda Konfederace politických vězňů. „Je to prostě zdrcující,“ dodal.

JINDŘICH PODLEŠÁK

Komunisté i jejich odpůrci se sešli nad hrobem prezidenta Klementa Gottwalda

PRAHA – Vzpomínky na doby komunismu, zpěv internacionály, ale i politické hádky. To vše zažily v pondělí pražské Olšanské hřbitovy. K příležitosti 65. výročí převzetí moci KSČ v roce 1948 se u hrobu Klementa Gottwalda sešly zhruba tři desítky příznivců komunistické strany. Pietní akce pořádaná pražskou KSČM nenechala chladnými ani odpůrce minulého režimu, kterých přišlo zhruba stejný počet. „Vítejte u hrobu masového vraha,“ kontrovali svými transparenty rudým praporům se srpem a kladivem.

Za KSČM nad Gottwaldovým hrobem promluvila poslankyně Marta Semelová. „Únor 48 otevřel cestu k naději lidstvu. Bylo zdravotnictví, za které se nemuselo platit. Školství bylo bez poplatků, kultura byla dostupná všem,“ vzpomínala na dobu před rokem 1989. Na její projev navázal místopředseda ÚV KSČM Petr Šimůnek, který označil únorové převzetí moci za nastolení demokratické vlády. „Dnes se překrucují dějiny,“ vyjádřil se Petr Šimůnek k dnešnímu pohledu na komunistickou minulost.

Projevy politiků KSČM popudily

odpůrce z řad studentů i pamětníků, kteří je označili za demagogii. Svůj protest demonstrovali transparenty s Miladou Horákovou a generálem Píkou. Mezi oběma skupinami se pak rozvinula vášnivá debata. Vše ale proběhlo v poklidu, policie zasahovat nemusela.

Vzpomínková akce měla paradoxně své odpůrce i v rámci KSČM. „Myslím si, že je to větší pohled do minulosti, než je třeba,“ prohlásil komunistický poslanec Pavel Kováčik.

FILIP NOVOTNÝ

Sochy Olbrama Zoubka na Petříně

Foto wikipedia

Jižní Čechy vlna demonstrací překvapivě nezasáhla

ČESKÉ BUDĚJOVICE - Zatímco v Praze probíhaly protestní akce, v Jihočeském kraji, kde vládne koalice ČSSD a KSČM, výročí Vítězného února neobvyklou aktivitu nevyvolalo. „Přestože se situace našeho kraje bezprostředně týká, žádné oficiální průvodní akce tu neprobíhaly,“ uvedla Magdalena Turoňová, učitelka na Biskupském gymnáziu J. N. Neumanna v Českých Budějovicích. „O demonstraci na Staroměstském náměstí jsme ani nevěděli,“ dodala její kolegyně Dana Jakšičová.

„Jihočeští studenti, kteří se do protestů po volbách zapojili jako jedni z prvních, ve své aktivitě pokračují,“ řekla na úterním setkání v Českých Budějovicích Jakšičová. Události toho-

to týdne je ale neovlivnily. „Protestní aktivity studentů jsou teď v normě,“ přiznala Zuzana Růžičková. „Ani ze strany pedagogů, ani ze strany studentů na školách žádné neobvyklé aktivity u příležitosti 25. února neprobíhaly,“ dodala.

Volby do krajských zastupitelstev v říjnu 2012 poznamenaly život v kraji. „Nová vláda dala komunistům na starost školství, ti už sice odstoupili, ale v zastupitelstvu přesto setrvávají,“ komentovala povolební situaci Turoňová. Jihočeši ale stále volají po změně. „Je jedno jestli je u moci levice, nebo pravice, mělo by dojít k výměně politiků i úředníků,“ vyslovila přání občanů Růžičková.

ŠTĚPÁN RŮŽIČKA

FLEŠ

www.fsv.cuni.cz

Šéfredaktorka: Emílie Janáčková

• Editoři: Matouš Hutník, Tereza Odehnalová, Tereza Sýkorová, Jan Indra
• Korektoři: Somina Šulcová, Michaela Zumrová, Barbora Janauerová, David Voženílek

• Redakce: Marie Andresková, Matyáš Bokůvka, Jakub Dušek, Tereza Haasová, Karel Hrubeš, Matouš Hutník, Jan Indra, Emílie Janáčková, Barbora Janauerová, Michal Jelínek, Nikola Kandoussi, Andrea Kondisová, Vojtěch Kostka, Václav Michovský, Veronika Nováková, Filip Novotný, Tereza Odehnalová, Jan Parolek, Jindřich Podlešák, Štěpán Růžička, Rostislav Sikora, Marta Somyková, Tereza Sýkorová, Kateřina Sýsová, Simona Šulcová, Marie Valentová, Jiří Viktora, David Voženílek, Klára Zamouřilová, Jakub Zbořil, Alice Zoubková, Michaela Zumrová

Povídka Chvilé hned po ránu připomněla Arnošta Lustiga

Uctít památku literáta Arnošta Lustiga, od jehož smrti letos uplynuly dva roky, se rozhodli jeho nejbližší přátelé 26. února v divadle Komedie. Členové Výboru Ceny Arnošta Lustiga vzpomínali na autora z druhé válečné vlny čtením povídky Chvilé hned po ránu z knihy Démanty noci.

Cena Arnošta Lustiga se poprvé udělovala loni 8. března. Pavel Smutný, prezident Česko-izraelské smíšené obchodní komory, v Komedií uvedl, že založili Cenu Arnošta Lustiga, aby oslavili Lustigovu osobnost. Chtěli jí udělovat za něco, co jej připomene nebo ho zpřítomní. Heslo, které cenu doprovází, je: Odvaha, statečnost, lidskost a spravedlnost. „Odvaha a sta-

tečnost dnes pro mnoho lidí splývá. Arnošt je přesně ten člověk, jehož jméno tato velká cena má nést. Proč? Protože byl génius, protože byl člověk a protože byl chybný člověk. Arnošt byl člověk dvacátého století a dotáhl to velmi svižně až do století jednadvacátého. Kolem něj šly dějiny. Ta cena není pro zidealizovaného proroka, ale je od člověka člověku,“ řekl Smutný.

Uctít památku slavného spisovatele, mezi jehož neznámější díla patří třeba Dita Saxová nebo Modlitba pro Kateřinu Horowitzovou, se ten večer rozhodli kromě Smutného také publicista a esejista Jefim Fištejn, nakladatelka a přítelkyně Arnošta Lustiga Markéta Mališová, nakladatel a člen Rady Česko-izraelské smíšené ob-

chodní komory Petr Motejl, lékař a předseda výboru Ceny Arnošta Lustiga Jan Pirk, tajemník Federace židovských obcí a viceprezident Světového židovského kongresu Tomáš Kraus a operní pěvkyně Soňa Červená.

Lustigova dcera Eva, která je sama literátka, nejprve namítala, že cena může Lustiga jako autora odcizit a ten tak bude pro příští generace pouze podstatným jménem. Přála si, aby se na jejího otce nezapomnělo také jako na autora, ale nakonec souhlasila. A únorové vzpomínkové čtení, kterým provázal herec Lukáš Hejlik, bylo důkazem, že Lustigovo dílo je stále pro čtenáře zajímavé a žije svým vlastním životem.

VERONIKA NOVÁKOVÁ

Historickou budovu Národního divadla roztančí Krabat, balet Čarodějův učeň má dnes premiéru

Dlouho očekávaná událost divadelní sezóny je tady, lístky jsou již měsíce zcela vyprodané. Balet Národního divadla představuje světovou premiéru unikátního představení. Na divadelních prknech se poprvé objeví inscenace lužicko-srbské legendy z přelomu 17. a 18. století, temný příběh plný černé magie, nebezpečí a lásky, která hory přenáší. Taneční horor má podle vedení Národního divadla ambici zaujmout diváky všech generací, především však teenagery.

Hlavní postavou příběhu je Krabat,

chlapec na prahu dospělosti, fascinovaný černou magií a vidinou vlastní moci. Postupem času poznává, jak je temnota nebezpečná a zachrání jej láska, která má nejsilnější kouzlo. Představení z pera režiséřského tandemu Kukačka-Trpišovský choreograficky ztvárnil Jan Kodet.

„Temný taneční příběh je plný fyzických a dynamických choreografií,“ řekl Lukáš Trpišovský pro server mistnikultura.cz. „Jde o současný tanec, kdy se i obyčejné gesto ruky stává magickým tanečním prvkem.

Zacílením na dospívající mládež klademe důraz i na silnou vizuální stránku inscenace. Scéna Jakuba Kopecského se inspirovala kromě jiného opuštěnými industriálními budovami Libereckého kraje, které postupně pohlcuje příroda. Kostýmy pak vytvořila Saša Grusková především s ohledem na dynamický pohyb tanečnicků. Snad nejdůležitější stránkou vedle choreografie je uhrančivě temná a až filmově plastická hudba Zbyňka Matějů,“ vypíchl Trpišovský nejdůležitější osobnosti, které se na představení podílely.

Na rozdíl od jiných moderních baletů Čarodějův učeň není zmatenou směsicí barevných světél, kýčovitých kulis a přehnaného ozvučení. Hudba je velmi decentní. Hlavní linku vedou smyčce, dramatičtější momenty podkresluje harfa a baskytara. Kulisy jsou jednoduché, kostýmy praktické, choreografie nenásilná. Vše dohromady tvoří neskutečně silný zážitek.

MARIE ANDRESKOVÁ

Tanec čarodějových učňů

Foto Hana Smejkalová

Výtvarníci Jiří Kolář a Ladislav Novák vedou dialog v galerii Moderna

Galerie Moderna na Masarykově nábřeží ve středu zahájila výstavu Dialog, která představuje díla umělců Jiřího Koláře a Ladislava Nováka. Jsou to obrazy a objekty vytvořené technikou koláže, froasáže nebo roláže. Výstava, která vznikla ve spolupráci s olomouckou galerií Mona Lisa, potrvá do konce března.

Oba umělci tvoří spojnicí mezi poezií a výtvarným uměním. Kolář patřil mezi zakladatele Skupiny 42. V padesátých letech byl vězněn a vystavovat mohl až na konci šedesátých let. Po podepsání Charty 77 pobýval ve Francii, domů se vrátil až po roce 1989. Po celém světě se proslavil ze-

jména jako tvůrce koláží, které tvoří největší část výstavy.

Další podstatnou skupinou děl jsou froasáže Ladislava Nováka. Tato technika, které je Novák sám vynálezcem, spočívá ve zmučklání papíru a následně nanášením barvy a konturováním. Ladislav Novák, původní profesí učitel, měl nejbližší ke katolické linii české poezie a později k surrealismu.

Zahájení výstavy proběhlo ve stylu undergroundu za účasti muzikantů Vratislava Brabence a Joa Karafiáta ze skupiny The Plastic People Of the Universe. Zazněla zhudebněná báseň „Vážený pane Kolář“, která je součástí stejnojmenné Brabencovy sbírky.

TEREZA HAASOVÁ

Cizí element na českém dvorečku?

Foto Člověk v tísni

Bojíte se snášet?

To je motto letošního, již 15. ročníku festivalu dokumentárních filmů o lidských právech Jeden svět. Nejen o lidských právech, ale také o médiích, zdravotnictví, ekologii nebo životním stylu, bude 102 filmů ze 30 zemí. Přehlídka, kterou pořádá Člověk v tísni ve spolupráci s Českou televizí a firmou Crocodile, proběhne od 4. do 13. března v Praze. Poté se stěhuje do dalších 40 měst České republiky.

Festival zahájí snímek Statečná srdce od režisérky Kari Anne Moe. Mládež norských politických stran se na ostrově Utøya společně učí, jak funguje politika. Do poklidné atmosféry však vpadá Anders Breivik a norská společnost se musí s tragickou zkušeností vyrovnat. Překvapením jsou tři nové české filmy. Je to snímek Heleny Třeštíkové o životních osudech rom-

ského muzikanta: Vojta Lavička – nahoru a dolů, film Zdeňka Bričkovského o svérázném sibiřském samotáři: Fenomén/Duševní komfort Jurije Petroviče a konečně premiéra dokumentu Sylvie Dymákové Šmejdi o nekalých praktikách na tzv. prodejních zájezdech pro seniory. Dalšími lákavými snímky jsou Radioman, o bezdomovci, jež si tyká s hollywoodskými hvězdami, Zachovat si tvář, příběhy pakistánských žen zmračených kyselinou, nebo Příběh hacktivistů o skupině hackerů Anonymus. Tyto a další filmy budou promítány v pražských kinech Ponrepo, Světozor, Atlas, Evald, Francouzský institut a ve velkém sále Městské knihovny. Zájemci si mohou opatřit akreditaci za 440 Kč, nebo zakoupit jednorázové vstupné 90 Kč.

JAKUB DUŠEK

Čtyřlístek ve službách krále se bude líbit hlavně dětem

Film režiséra Michala Žabky, který měl původní premiéru plánovanou již na 31. ledna, se dnes konečně dostává do kin. Děj je však příliš zmatený na to, aby se líbil širšímu publiku.

Kamarádi na Fifinčiny narozeniny vyrážejí na výlet do Prahy. Tam se shodou náhod setkávají s Rudolfem II., který se vydal do budoucnosti, aby našel kámen mudrců a zachránil království. Po mnoha peripetiích se jim to nakonec doopravdy povede. Děj často odbočuje a točí se, až se dostává do finální 90. minuty. Bůhvíproč je do příběhu zapletená ještě vedlejší dějová linie zlodějů, kteří ukradnou zlaté cihly. Příběh působí příliš vyumělkovaně a chvílemi až nesmyslně. Ač je to pohádka, tak člověka zkrátka mate, když hrdinové telefonují z roku 2013 do středověku rádcí Rudolfa II. Děj není pouze špatný, najdeme tam i několik opravdu vtipných scének, například ve chvíli, kdy Rudolfa odvezou do blázince. Nicméně by tvůrci zvolením reálnější roviny děje filmu neškodili.

Pro menší děti by mohl mít i hodnotu naučnou. Dozví se něco málo o vládě Rudolfa II., také se podívají do historického centra Prahy, což by určitě nebylo špatné, kdyby se ve filmu Sta-

roměstský orloj nenacházel na Pražském hradě.

Divák nejméně ocení povedený dabing, kde uslyší přední české herce, například Ivana Trojan, Jiřího Lábusa nebo Ondřeje Zouboka.

Film je pro cílovou skupinu kolem osmi let, tvůrci již v malých diváčích vidí kupní sílu. Je nabitý skrytými reklamami. Přátelé neustále konzumují produkty sponzorů. Pojídají každé ráno tvarohový krém, pijí dětskou limonádu a Bobík se nejraději nacpává lízátky.

Nepříliš šťastný je způsob grafické-

ho zpracování ve stylu moderní prostorové animace. Připomíná spíše nekvalitní televizní seriál než film, který by měl být promítán v kinech. Tvůrci by se víc přiblížili časopisové předloze, kdyby se drželi dvojnásobné klasiky. Podle nich by to ale byl velký problém, protože by klasický kreslený film museli dělat v Maďarsku, Bulharsku nebo Indii.

Film je podle distributora pro celou rodinu, vtipky pro dospělé v něm najdeme také, i přesto se ale zalíbí spíše dětem a zapřisáhlým fanouškům Čtyřlístku.

KATEŘINA SÝSOVÁ

Slavná čtveřice hrdinů.

Foto archiv

